

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 27. aprīļa spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Lieta C-559/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 73/239/EEK — Direktīva 92/49/EEK — Vienotas licences princips — Piederības dalībvalsts īstenotas uzraudzības princips — 40. panta 6. punkts — “Pārkāpumu” jēdziens — Akcionāru reputācija — Dalībvalstī dibinātam apdrošināšanas uzņēmumam noteikts aizliegums slēgt jaunus līgumus otras dalībvalsts teritorijā

(2017/C 202/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: Onix Asigurări SA

Atbildētājs: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva), un it īpaši tās 40. panta 6. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj dalībvalsts uzraudzības iestādēm ar mērķi aizsargāt apdrošināto personu un personu, kam var būt tiesības uz attiecīgo apdrošināšanas segumu, intereses, attiecībā uz apdrošināšanas uzņēmumu, kurš darbojas tiešās apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, jomā un veic savu darbību šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, steidzami veikt tādus pasākumus kā aizliegums slēgt jaunus līgumus šajā teritorijā, pamatojot ar to, ka tā savas rīcības brīvības robežās ir konstatējusi, ka jau sākotnēji vai arī vēlāk nav izpildīta kāda no subjektīvajām paredzētajām prasībām, lai varētu izdot licenci veikt uzņēmējdarbību apdrošināšanas jomā, kā, piemēram, prasība par reputāciju. Turpretī šī direktīva neliedz šai dalībvalstij, īstenojot pilnvaras, kas tai ir ārkārtējās situācijās, noteikt, vai noteiktas neatbilstības vai neskaidrības saistībā ar attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vadītāju reputāciju rada reālu un tūlītēju risku, ka varētu rasties pārkāpumi, kaitējot apdrošināto personu vai personu, kam var būt tiesības uz attiecīgo apdrošināšanas segumu, interesēm, un, ja tas tā ir, tūlītēji veikt tādus atbilstošus pasākumus kā attiecīgā gadījumā aizliegums slēgt jaunus līgumus tās teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 27. aprīļa spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), kas ir Urssaf du Bas-Rhin tiesību pārņēmēja, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Lieta C-620/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējoši darba ņēmēji — Sociālais nodrošinājums — Piemērojamie tiesību akti — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Regula (EEK) Nr. 574/72 — 12.a panta 1.a punkts — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju — Kuģa apkalpe — Darba ņēmēji, kas norīkoti darbā citā dalībvalstī — Filiāle Šveicē — Apliecība E 101 — Pierādījuma spēks

(2017/C 202/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: A-Rosa Flussschiff GmbH

Atbildētājas: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), kas ir Urssaf du Bas-Rhin tiesību pārņēmēja, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, – redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, un ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, – 12. a panta 1.a punkts ir interpretējams tādējādi, ka apliecība E 101, ko atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 – redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, – 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam izdevusi kādas dalībvalsts kompetentās iestādes izraudzītā institūcija, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šīs dalībvalsts tiesām, pat ja tās ir konstatējušas, ka attiecīgā darba ņēmēja darba nosacījumi acīmredzami neietilpst šīs Regulas Nr. 1408/71 normas materiāltiesiskajā piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 48, 8.2.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 27. aprīļa spriedums (Tribunal de grande instance de Perpignan (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Noria Distribution SARL

(Lieta C-672/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2002/46/EK — Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz uztura bagātinātājiem — Vitamīni un minerālvielas, ko var izmantot uztura bagātinātāju ražošanā — Maksimālais daudzums — Dalībvalstu kompetence — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir noteikts šis daudzums — Savstarpējā atzīšana — Neesamība — Noteikumi, kas jāievēro, un elementi, kuri ir jāņem vērā, nosakot minēto daudzumu

(2017/C 202/07)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Perpignan

Lietas dalībnieks kriminālprocesā pamatlietā

Noria Distribution SARL,

piedaloties: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvas 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem normas un LESD normas attiecībā uz preču brīvu apriti ir jāinterpretē tādējādi, ka tām pretrunā ir tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā tas, uz ko attiecas pamatlieta un saskaņā ar ko nav paredzēta procedūra tādu uztura bagātinātāju laišanai tirgū šajā dalībvalstī, kuros uzturvielu daudzums pārsniedz šajā tiesiskajā regulējumā noteiktās diennakts devas un kuri tiek likumīgi ražoti vai tirgoti citā dalībvalstī;